

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 723. Gregorii Pap. II. Annus 10. Leonis Isavr. Imp. Annus
8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

tertio sic fuit in loco, cuius nomen est Eboracum. Quis alios superpedit, molles quedam Armenia eius disciplina ad eum dico quod confiteata filium ex Hebreis (ut fama est) subducit inquam neptem celebrem impudentem Baham, qui aperte succedit, & hanc eam quoniam a maiori accepit, habet in eam filium suum, & hanc eam retinet, multoq; simplices ad eam non solum filium sed & partem eius a se secesserunt. Hoc Leone Hauro, & ad posteriora sunt tempora propagata, quia autem hoc sequitur finis, inferius suo loco dicturi sumus, haec enim quae dicta sunt, & sicut ad tempora Ireni Augusti percuruerunt, quo Sergius Bahani successor ceteros superparat impudente immotu, ut in feria idem auctor affirmat.

Quid vero ad Occidentalem Ecclesiastem pertinet, hoc anno p[ro]p[ter]a mirum in modum in conuersione Gentium proponitur, siquidem hic annus est tertius, quo rededens Bonifacium Clemente Episcopo Traiectensem, non longe quam plurimos Frisorum, sed & Cartorum qui conseruuntur sunt Sexcentibus populi, ab idolatria cultu ad Christianitatem convertit, & sacro baptismo imbut. Narratur auctor ex Vvillebaldo in vita ipsius, addicere: Cumque etiam plurimos convertisset, & multa dominum millesimis fidularum tunc esset, quando cum eis fidelem, binam rem, quam cum latere in multis, inducere apostolica Prefici remissa, ploratum gesti sit Deus, & quantum animorum multitudinem gratia illustrans sicut o baptismi obluitus. Tum praeceps deinceps rati, quia ad quoddammodo Ecclesiastica regula nec facilius, populo recens canentes curam pertinuerent, prudenter enim iuris perficerunt.

Nunc autem ab eo missus Romanum, omnia ipsius mandata fiduciter exponit, Prefulsi apostolico littera eam obtulerit, dicens, ab illa, ab quodam propria responsa continua magistro suo operis, dilectus recipit, h[ab]et ipse. Porro vixum est Gregorii Pontifici vocire Bonifacium Romanum, & eum dignissime insignire Episcopum, quod factum est anno sequenti, a genio di lui loco.

I E S V C H R I S T I

Annus 723.

GREGORII PAP. II. LEONIS IAVR. IMP.
Annus 8.

SEQUITUR ordine temporis annus Redemptoris secundus, vigintimus tertius sextae Indictionis, quo Gregorius Papa vocavit Romam Bonifacium, quem ante annos quartos misericordia Apostolorum in Germaniam: tamque adeo magna ex dignitate tanto munere ab eo edita fuit nouissima, eundem consecrat in Episcopum. Ita de tempore ordinatio sancti Bonifacii, cum ex litteris ciuidam auctore Gregorii Pap[er]e luce clariora reddantur, ut nullus esse possit dubitandi locus: monemus Lectorem, nuper Aetate eiusdem Bonifacij esse edita, que admodum demonstrata in annorum numeris coniuncturatur, vt in his de quibus agimus, cum ibi ordinatum sussile ipsum Episcopum a Gregorio Secundo, anno Redemptoris septuagimo triglimmo octavo, auctor affirmit⁴, quo dicitur, non quid tempore, non Gregorium Secundum, sed Tertium indicabit. Vocatus igitur Romanum a Gregorio Secundo Papa Episcopus ordinatur. Ita plene secundum illud summum oraculum accidit⁵, quo dicitur: Nonne mitte filium, & dicas: Et recessu[m] dicere tibi, adfonsu[m]? ita quidem, fed & de his, quos coelestis imbut spiritu homines mortali mysterium Euangelii, h[ab]et etiam mystice dictibus⁶: Animalia sunt & rursum erant in familiardinem fura et rapiunt, unde scias, sicut Apololos, ita & Apololovis filii tonitru[m] appellatos, vt Bonifacium, qui milles in Germaniam, fulminis instar impudentis destricte munitiones, excellentes se adiungit scientiam Dei, Romanum vocatus venit, de filio Apololatu rediit in Iunno Pontifici rationem, de quo ista eius vita

auctor ex Vvillebaldo epistola recensita eius egregie sacrificia ait:

Pugnatum autem vir sanctus, lector Pontifici littera, se inter easter Romanum accepit didicit: mos ad summum obedientiam contendens, fratrum agmine stipatus italiam pregit; confessus, Romane virtus mundus, Deo gratias agens, beatorum Apololorum patrocinio se commendauit. Ut autem eum aduentum didicit Romanu[m] pontificis, confessus illum ad se vocauit, salutem, Romane virtus mundus, Deo gratias agens, beatorum Apololorum patrocinio se commendauit. Unde importunitate offerebat ad collegendum die, ad beatissimi Petri Apololi Ecclesiasten venire, iusta ei. Cumque se unicum munus expiaret, fermobus, Pontificis de Symbolo, & Fidei Catholicae traditione censit in eis. Respondit autem vir sanctus: Tantum quidam, Domine Apololice, in sermone familiaris non faciles patitur, re: ora itaque, et filii quam a me exigui, confundenda tempus largioris, scilicet, eam ex scriptu Pontificis obvolut.

Pontifex pollici et scripta perlegit, sibi eum offidere subet, ut eam fidem Confiterit, retinet & accurat docet, negat. Multa deinde de portiu[m] vita religione cum illo conferens, ita ut nonnihil penitatem integrum ducens inter ipsos colloquia ad suarent, at extremo inquit populi idololatria cum opere tradiderunt, ex eo perentiantur. Vbi ad ea respondere vie sancti, Pontifex ei suam operi vel voluntate, quid eum decreuerat Episcopum ordinare, ut eo maiori confortante exantes corrigeret, & a vita veritatis renovare posset, quo sit amplissim[us] apostolica dignitatis autoritate sufficiunt: tantu[m] apud omnes conciones eius graviores, quod quo certius corrigat, ut ex parte apostolico ipsum, ut coniuratur, de definitione. Tum vir Delegatus et perpendens, maternum, ne illud prophetatum in ipsam comparetur: Noluit benedictionem & elongavit ab eo: tanta benedictionis gratianum nomine resusat. Ut autem adhuc dies ordinationis eius, qui fuit pridie Kalendas Decembrie, id est, in sancti Andreae apostoli festo, tantus est enim & consuetus Episcopum, & Bonifacium deinceps de suis votis, cum ante Vangordia diceretur. Et vi ad obedientiam fui, sicut successoribus exhibendam, omnemque facie fidei traditionem obseruandam ac illius eum adstringere, instrumentum ab eo exigit, & accept: quod quidem in antiquis exemplariis ita scrupulam habebat:

In nomine Domini Salvatoris nostri Iesu Christi, Imperante denuno Leone magno Imperatore, anno septimo post Consulatum eius, sed & Confraternitatem magnum Imperatoru[m] eius filii anno quarto indecato scilicet, Indulgence festa, Promoto ego Bonifaciu[m], Dei gratia Episcopu[m] tu[us], beate Petre Apololorum Princeps, Vicarius que tuo beato Gregorii Papa, & successori eius per Patrem & Filium, & Spiritum sanctum, Trinitatem inseparabilem, & hoc sacramentum corpori tuu[m], me amorem, fidem & puritatem famulae Fidei Catholicae exhibere, & in unitate eiusdem Fidei, Deo aperante, perfidere, in qua omnia Christianorum filii esse sine dubio comprobatur: nullo modo me contra unitatem communam & unitatem Ecclesie, judicente quipiam, centrifere; sed (ut dixi) fidem & puritatem meam, atque concussum tribu, & viriliteribus Ecclesiastis, cui a Domino Ieo potest ligandi, solvendis, data est, & predicto Vicario tuo, atque successoribus eius per annua exhibere. Sed & si cognouero Antilegites contra instituta antiqua Sanctorum Patrum conuerteri, cum ea nullam habere communem, aut communiam: sed usq[ue] sive auctor prohibere prohibeb[us]s: si minus, fideliter statim Domino nra apostolica renunciando. Quid si (quod ait) contra hunc promissum mea fessim aliquid facere qualibet modo, ferengere, vel occasione tentare, reu[n]ueniar, qui volu[er] etiam de rebus propriis suanderent facere presumferent. Hinc etiam indiculum facientem ego Bonifaciu[m] exiguum Episcopu[m] meum propria scripti, atque ponens supra eam signum corpus sancti Petri, ita, ut prescriptum est, Deo testa & indicie, feci sacramentum, quod & sermone promitto, hancens iuramentum, quod & reliqui ordinati Episcopi, praefare solent. Subdit vero auctor:

Postquam huiusmodi iurandum apud Gregorium Pontificem dedit, ille vicinus in omnibus cum unitate præservare, & venerari studat. Nam lobatum, in quo faciat ipsa Ecclesiastica institutione infra Pontificalem digesta content, si habebarunt, ei dona dedit, præcipient, et iam Clericu[m] quoniam populus eius regimini subdendis in institutu imbueret: familiaritatatem. Sed a

⁴ Exista. p[ro]p[ter]a Sar. in mo 3. die 5. Jun.

BONITA,
SCRIPTUS
CONFITE
TIV. FE-
DEM CA
THOLIC.

policeum nisi tam omnibus cui subditum perpetuum, dabo primis
confessis; litteras suas ex imperio non solum Carolo
illostris Duci, qui id tempore Francorum regnum moderabatur
sed etiam cum viro Ecclesiastico & Principibus Germania eum
tuerundam commendauit. Sed quando illas lequentur die ab
ordinatione ipsius omnia sunt mitra celebrata & ecclesia, quot
ruram est ut contingat in Urbe, ubi ex omnibus Ecclesiis
iugiter imbre negotiorum non solum fallant, sed denti
tate ingentium, diluvium eum seruit: verum quod ita
de conversione gentium sunt reliqui omnibus praferen
da, cuncta a primum expediti Gregorius Papa voluit. Sub
dit vero auctor: Litterarum autem eorum exempla hoc loco
(quandoquidem ita res postulat) inferre voluntus, pri
mo illarum, quod ad Carolum Ducem, deinde que ad Prin
cipes omnes scripta sunt.

VII.
GREGORI
EPIST. AD
CAROL.
MARTEL.
LVM.

Domina gloriose filio Carolo Duci Grego
rius Papa.

Comperier te in Christo dilecti fime religiose mentis affectu
dam gerere, in multis opportunitatibus, debito salutis permissu
notum facimus Deo dilecta & ueridigata, presentes fratres in Es
sufficiacum fide, & moribus approbatum, & nobis Episcopum confe
runt, ac nos institutum sumus. Seda Apollonius, mihi Deo au
dore prefessor, Ecclesiasticis generis sollicitudine informatum ad
predicandam plenum Germania genit, ac diversis in Orienti ali
bieni fluminis parte confundens gentilium errare detenta,
vel aubus ignorante obsecratus, vel precepitu, necessario defini
nere. Pro quibus eis gloria benivolentia tua omni modo com
mendamus, ut cum in omnibus necessitatibus adiuvent, & centa
quislibet adversariis, quibus in Domino praetexta, infligant som
plicem, & certissime retinent Deum vos exhibere, ancamque
hunc promptissime impenderis in favore, qui sancti apostoli su
ad lucem Gentium destinatis, & ipsorum eis se uocatis, & perpend
predicis: quoniam in institutionibus per nos informatis predictis
testis, in fortes predicationis procedit, haec enim Carolus
Martellum Greg. Sed & ex eodem auctore reliqua epistolas
a Gregorio Papa eodem tempore pro Bonifacio scri
pitas hic reddamus. In primis vero illas ad Episcopos
Boreales, & alios omnes litteras commendaruntur, &
maiorum conscriptis reddamus, que sic se habent:

VIII.
GREGORI
EPIST. GE
NERALIS
PRO BO
NIFACIO

Gregorianus Episcopus seruum servorum Dei, vnuersis reverendissimos & sanctissimos fratres Coepiscopos religiosi presbyteri
seu diaconi, gloriosi Duci magnifici Casallia, Comitibus
etiam, vel cunctis Christianis Deum iustificatis.

Solicitudinem miniam gerentes: pro speculatione credita,
quia in undevictis signis gentes in Germania portabat, vel
plaga Orienti ali Rheni fluminis, antiqua hoste, inuidente, errante, &
qua sit religio, Christiana idololorum cultura, scire cognoscit
ali: aliquis vero quoniam Dei cognoscitum habenter, nec baptis
matu faci vnde sum leti, sed compunctione in ueritate anima
lum Pagan, fallorem non recognoscit: necessario preter
rumque illuminatione, ad predicandum reuertitur, &
rum litterarum partea cum Bonifaciu reuenditionum Episco
pum si ac in nostris ad easdem partes adiure pietudinem, vel il
la predicando verbum salutis, ut non prouideat temporis, si si
quo forte vel vicinorum a rebus suis tramite deinceps cognov
erit, aut affinitas sua diabolis a eternis reperire, corrigit, at
su educatione ad portum salutis, eni, ex apostolice se
diibus doctrina informet, & in eadem Catholicis fidei per man
te infinitat.

Cui, hortatur ob amorem Domini nostri Iesu Christi, &
Apostolorum euangelium, ut in omnibus solatice beatus, cum
que in nomine Iesu Christi recipiat, ut scriptum est de suis dis
pula: Qui vos recipit me recipit: prudentes insuper necessaria
intra eum, comitesq; tribuentes, ciborum etiam ac portum, vel
qui generi largiunt, ut mox latet & socii voluntate opus
reditum pietatis & negotiorum dant, amicis Deo perficiantur,
atque primum labori percipere mereamini, deinde conversione er
rantiam meties, vobis adscribatur in corde.

Si quis itaque huic Dei famulo ad illuminationem gentium
ab hac Apostolica & Catholica Dei Ecclesia definita & auctor
el concordia preberit: exorantibus Apostolorum Principis,
concordia mereatur sanctiorum Martirium Christi Iesu. Si quis

verbo, quod non est animus, adserit, sicut laborum causat, fac
tus in contraria extiterit ministerio suo credo, per confirmationem
in confidem laborum intercedit: ut ex omni decau anal
magis utique legatum perpetuo dominatus fecerit. Data La
tendo Decembri imperante Domini pagina anglof. Genes, in
anno anno octavo: sed & Confidem invenerat ea sa
cra, ut quatuor inditum sexta, admisit, ut clavis Clericis &
populorum ita confirmaret, quibus idem S. Bonifacius Euse
bius predicatorum, cum ipso, cum Episcopum imm
diarium rectificat, docens que seruanda est ex canon
canonum praescripto praecepit, contenta in bellolio,
quod ipso dedisse reverenter superius dicitur et.

Gregorius seruum servorum Dei Clero & plebi dicitur quod
in Domino saltem.

Probabilibus desiderat: ubi conditato praedicit, si aversus
& Coepiscopum nostrum Ben. in immensis velut annis facili
tem deinde in mandatis, ne viquaque ordinatione profane
dicitur, ut ne bigamus, & quod virginem nos fortasse vocem
quae literatur, vel in qualibet corporis parte nascitur, ut expon
it, vel cor, vel raudor, conditio obiectum, nascitur, ut
factus oris dñe permitat accedit, sed quod hanc modic
tum non audeat promovere, auctor patet ad Ecclesiasticis
presentibus nulli ratione per quod, quae aliq; etiam dicuntur
aliqui reuertit, apud hos fuit probat, ita quidem liquet
sece dictum, quod occupantibus Africani Saracenis,
extores Africani in transmarinis opa se inducunt,
querentes ex ordinibus Ecclesiasticis victum. Vari
quod detecti sunt etiam Manichaei vel Donatisti, ut
versus fons tunc loquitur utique utilem, ut Africani
modo quod coepiscopum ordinari debet. Vnde
ex his Dei iudicia non occulta, sed manifesta, cum tu
tantis, sanctissimis Patribus tanto tempore per quod
videlicet annos fructu laborauerint, ut Africani
Manichaei, & Donatistis ad fidem Catholicam
uocarent, & non potuerint, in dies magis plus inci
bile pullulantibus, tradicunt Deum similes Barbara
puniendos, pergit vero Gregorius in epistola:

Ministris utique aruanum Ecclesia, vel quoniam dulcissi
patrimonio eiusdem, non manuere studeat, sed agere, deinde
vero Ecclesia, vel oblatissi fedibus quatuor facti primi,
quoniam ut in filii ipso resuunt, atque aletis pro se uen
datis a differenti, certiori passione & pergesu, quatuor
Ecclesiasticae fabriei moniti restabant, ita quod ibus or
reditatione indeco utruecum ordinatione, vel in uocatio
ne Diaconorum, non nisi quarti, septimi, & decimi mesis
sed & in ingressu Qualiter agendum, si quod nesciebat
huiusmodi celebrandas. Sunt autem optima uenientia
non nisi in Paschali festinate & Pentecoste nocturne
predicandam excepta sibi, quibus, maria regente percula, ut in aperi
perat, salutis opere, remulgit salutem. Hoc ergo salutis
accipit, & uocat deus amicos ad suos ipsos aperte, ut magis
benevoli placuisse, ut coram Ecclesia per Christianum Domum
nostrum Dei meliusque se ostendat, addidit. Data, ex. et
in epistola precedenti.

Subiecta alias ad nobiles confidores Thuringi colli
pates litteras illas verbis:

Vero magna Alpho, Godesal, Falala, Godeone, Al
do, & omnibus Dei dilectis Thuringi filiis Claudio Grego
rius Papa:

Inveniat ut nobis magis fidei vestra confidem ep
iscopos, quid Regiam episcopatu vos a iudeis & a sarac
enis responderis, magis uolu feliciter mori, quam filium suum in
Circulo acceptam aliquatenus solute, repletum uentur
te gratias deitas per pulchrum Dea nostra, & Redemptor
viam omnium largiori, cum gratia clementiae, nisi ad uocatio
nem a optima proficie, & ad confidem pulchritudine
positum fidei. Sedi Apollonius religio multas ad eum, &
propter eum populo existat facta religio, a numeris sat ad
posse, quod rituali omnium fidicium matre relatione querat, &
debet plures coheredes eum. Ministris gaue pro se pia
charactris Bonifaci quoniam ad nos Episcopum consideratione fidei
predicationis definitam, Apostolica inuentio uis instrumentum
ad influendam fidem vestram in omnibus voluntate, &
laborum obedientes ea conseruare ad compunctionem in Ducas

fera felicitatem huc ad Confessores. Ad reliquum vero populum mundum Christianum episcopalem catechisticam scripturam & hortatur recedere ab idolatria & sacram baptismum recuperare, est iustificatio:

Gregorius seruus servorum Dei uniuerso populo Thuringorum.

Dicitur Iesu Christi filius Dei verus, qui de celo descendit hunc salutem & praenobis & crucis dignatus est, & festis tertii die resurrexit a mortuis, & ascendit in celum, dicens ei in nomine Patris, & Filii, & Spiritu sancti: nunc in se credentibus vitam eternam promitto: copientes ergo vos in perpetua misericordia gaudere, ubi finis nullus est, nec tristitia a mortuorum, sed gloria sempiterna: id est aeternum nostrum sanctissimum locum ipsum Episcopum ad vos direximus, ut vos debet baptizare & fidem Christi docere, & ab eis etiam fidem adducere, ut statim habeatis & vitam sempiternam. Sed & vos ei memorem obediatis, & sicut patrem vestrum illum honoravate, & ad eum ultimum tarda regna inclinatate ipsa illam non pro labore aliquem temporis acquisirendam direximus, sed per luxuriam animarum vestiarum ad vos evanescere. Diligite ergo Deum, & in nomine eius regnare, quia hoc est quod Dominus Deus noster & quod oculi vobis non quanya videt, nec in ore homini ascendit, praepatit diligenter.

Item rediret a malis operibus, & bene agite. Non adoretur idolae, non molesto carnes, quia Deum non regit nisi in anniversariis quod est a patre nostro boni facio docerit, obseruantur aperte & salutari vestras & sibi vestri in saeculum. Facite ergo & donec, ubi debet tibi pater regnus habuere, & Ecclesiastis debet utrare, ut Deum vobis indiget peccata vestra, & donec vobis vitam perpetuam haec tenet ad Thuringos & quidam Apollonice, non in perfusibilius humani sapientie rectis, sed & Evangelium Christi non fit in sermone tam, sed in virtute, & in Spiritu sancto. Et ipse sermo Dei vobis est & efficax ad conseruendum corda hominum ad Deum: sed licet Apostolice scripti, ita & Apostolico primi nondum Christiani licet etiam imperat, ut Episco podomum confundant & Ecclesiam.

Fuit eidem Pontificis tunc feribundum etiam ad Saxone, quod magna ex parte idola coletentes, ad quos litteras apostolicae sollicitudine plena, etenim scit olim? Per me in demilo certior lente, offensia omnia quadruplicata, & serpentis terer, & volatilia coeli, eademque immodica, moxq; addita vox de celo occide, & mandava. Ita modi Gregorius id ipsum non in imagine, sed rei veritatis sibi videt oblatum, nimurum indomitas adhuc gentes, uno truce, moribus fauus, & inharentes idolis: quas radii penitus Christianis gladio spiritus, impetratis intermissione, Deus ipse praeceperat. Cuius rei causa has ad eum ipsi Bonifacius litteras dedit.

*Gregorius Papa uniuerso populo proxime
alifacit.*

Quippe ibi ex inspiratione debito sum, fratres charismati, vobis & vobis fate qualem fabulitudinem habeam pro vobis, et quod velim exhortationis fidei tesi Christi deum nobis suscepimus, & qui adhuc suscepimus, ut confessor corda vestra charitate, & innotem plenudine sapientiae: ammento vobis, quoniam pro eis regnum Dei, ut nemo vos amplius decipiat in sollicitate vesterum, nec in quoniam metu saltem vestrum queritur, adorantes idola manufacta, amea, argentea, & cetera, quae vel de quaenam materia facta, quae si adiutoria nostra a propria antiquitate quae dicitur, in quibus damones habentes se uidentur quoniam amores dygentur: ut et Scriptura testatur, sententia sunt: Dei autem noster calo fecit, huc ad Gentiles, ad illos autem qui crediderant concurrit fieri mons.

Quoniam autem in vobis feliciteremus Christiani Iesum Dominum nigrum, & in ipso adiuvante, validatis & suorum edificatoe & confirmatoe fidei, aliquid noster in gratiarum actione: Vide te quod vos amplius decipiat per philosophian & magam fallaces mentes: enim sunt sibi tenebrosorum quam sibi latu. Discit ut idlerum cultus, & accedit & adorat eum Dominum Deum regum, qui fecit celum & terram, mare & omnia quia in eum & tuis visitis non credibent. Vnde enim Dominum humanum,

solum, quadrupedum, & pisces, qui eum benedictus in sancta seculorum. Expolite vos erga veterem hominem, Quidam Christum nesciunt, deponentes trans indigitationem, malitiam, blasphemiam, turpem quoque ferme nolite de ore vobis profite. Tam eum aduertat dies sancti, & tempore nubium appropinquat: Ideo, nolite esse ostentis potius operamus opere, ut Christus habebitis in vobis: Et quodcumq; factis in verbo in opere, omnia in nomine Domini nostri Iesu Christi facite, gratias agentes Deo & Patri per ipsorum representantes gentilium fidem, scientes vos Dominum habere in celo, orationem inflantes, ad opum Dominum ut respiciat, quoniam magnus est Dominus & laudabilissimus & terribilis super eos deos, quoniam omnes homines facti sunt, & ad agnitionem veritatis peruenire.

Nec etiam adiuvent fratres, ut quicunque ex vobis volunt ad Christianum converti, nullo modo cum probobeat, nec vobis ei statu fidelitas aderat. Ministrum quoniam & conferentem in Domino, quemcumq; ad vos bonis actiones, & corporis meum ad hoc vobis, ut cognoscas quia circa vos sunt, & confortet corda vestra cum exhortatione verbis in Christo Iesu Domino nostro supplicante, ut a diabolico spiritu audeat liberari, mereamur adoptionis filii aggregari, haec tenet ad Saxonem Gregorius Papaum, qui post hac item sequebantur, dicuntur anno frequenti: profectus enim Bonifacius Roma non nisi sequenti anno illuc portu it peruenire.

Ad hanc rursum recentiores pronoco Saxonem, atque Germanos hereticos, ut repeliant: quibus sanctum acceptum Euan gelium, & qui, qualesve, aut cuius fuerint fideli, qui primam eis veritatem Catholicam propinquant, non sicut Apoloticis doctrina manent; & videat a quibus descoferint, & quibus aduferint. Vnde quidem, viuit in celo tantum Germanorum Apolitus, qui in nouissimo die ab ipsi ingulis togillum fuit praedicationis, & collata fidei depositum sit apud magnum Iudicem exacturus. Erat namque & ipse vir Apoliticus fidelis cum Apolito in indicaturi, non duodecim tribus Hysc, sed Saxonem & alios Germanorum populos, a quibus Catholic & Apoliticca Ecclesia acceptum Euangeliun, ipsumq; signis ac virtutibus diuinis consignatum tradidit, quo vno & dominum magnum fuit feliciter vindicat: habilitas simili ante tribunal Christi redditum ingrati de accessis per S. Bonifacium beneficiis rationem, sed ad res Orientales convertuntur orationem.

Dum hae aguntur quoniam felicissime in Occidente, hoc codem anno in Oriente exoritur monstrosus horrendus, quod dicitur cornibus ventrantibus Eccleiam Dei, hinc effaret Iconoclastarum. Sed quibus praecursoribus fidei impudenter in medium inferat, audiamus. Ex anteambulacionibus eius que qualisve sit & unde emeruerit, tu si sapiens colligeris & in primis in his quae spectant ad tempus, audi Theoponiam, quia: Anno septimo Leonis Imperatoris Iudaei quidam ornatissim ex Lodiaca maritima Phoenicia, veniens ad Graeciam Saracenus fuit Princeps, promisit eum quadrigatam auro, aliis habente triginta, retinuerunt arabo principem qui si vobis rabies quem Eccleiam tota principatu suo imagines venerabatur, deponebat. Hunc itaque credentes fidibus Gradi, editione generale contra fonsq; imagines promulgavit, sed gratiam Domini nostri Iesu Christi, & intercessione Matris eius, omniumque factorum mortuum ejus Graeci, similes adiutori voluntibus statuimus ipsa editionem, haec summissum de ipso Theophane. Porro historiantur tantum diffusius narratam in sacrofano. Occumenico Niceno Concilio hic totidem verbi reddamus, operpretum exillimus, sic enim se habet o his praefatis.

Ex predicta lectione subiectum est, ab Hebreis, Gentibus, Manichaeis, plenaria Ecclesiam velut in culpa trahantibus, & sanctarum mitigatione cultum. Et paulo inferiori: Ioannis religiosissimis monachis. Vicarium Orientalem Episcoporum charta legit: Cupio quidem ego omnium posteriorum praesentium sanctorum synodam denegrationem quendam docere, dum non veritate, qua ratione, quoque tempore, & unde scripsit. In bona illa & a Deo adiutoria Christianorum calamitas, & Iconoclastarum rabies originem duxerit. Quo autem expeditius &

723.
compendio res agatur, de chora tunc premuntandum esse statu, ne qua in se veritati parcatur. Chiu diem extremum imperiorum Aratum Tyrannus, quem " Salman nominabat, lansifer subfugit eum ilium i. m. qui posse quā regnum adūset, Anastaphum Mafalma bohemī sene atrocē per gratiam Domini uerbi Iesu Christi Salvatoris eius, Dicata matris cum magis exercitus sui clade & ignominia a terra sua expulsi, in Syria, fugient: neq; de redeundo p̄em illi villam reliqui. Vmro autem fato defunctio, * Exidu quipiam bono leui & inconsans regni acceptit.

Per ea tempora in Tiburtia dux quipiam erat Hebreorum imperiorum, non nūc. " Savantapachy, officia diabolorum, qui sub uitare animi lastra est & socii, bonus p̄ficiator, & veneficus, & Eccl. Dei bolus implacabilis. His animatus id * Exide Regis leuitate, hominem aggreditur, pollicetur, Hebreorum ingnitā malitia se Regi quidam predebatum, & vatem oculum maximū nec offensu, rebus se offert. Eas ob res cōm̄ efficit infamia Tyranno: Volo (inquit) à Princeps, modo me andas, ratione quādām indicare ibi, quād patet in facilius & vitam communam degere, & triginta annos regnum aquibiles in potest, ac consuerte. Stultus autem Tyranno ipse & desiderans longa vita, annis lenitate elata, erat enim homo volvutissimus deditus & prædictus) respondit: Quocumque me iheruſa facere, modo possum agam.

XX. HEBRAEI NIFARIVM CON- SILIVM. Venerabilis & multo, quā omnem imaginem & p̄tērāt, sine in ea talibus, sine in opere misericordia, in partibus, sine in vesti sc̄ris, aut indumentis & atrabilis sit, & quicunque in Christi dohori Ecclēsia reperiatur, delecti, expungi, auferri, & ex toto subiicit in māderis; illa/solū, verum omnes similitudines, & etiam etiam quā in foro ornatis & bene statu grātia collocantur, nullā gravitate alī, quām ut eidū & sc̄torum aduersus Christianos exercent, p̄ficiator id tentauit.

Tyranno autem noscendū præficiatori lenitatem sua anculat, nosū nūc y, omnes sanctas imagines & similitudines per universitas pronuntiant aliud. Hoc itaq; modo primum Ecclēsia ornamenta procurante Hebreo beneficio, ablatā sunt. Christianum autem, cam id suis manūs facere detraherent, missi sunt Hebrei & Arabes, homines in Denuo imp̄, qui ignominia exsuffi. Ecclēsiam quipiam calce, quipiam alijs colorib; dealbarunt & crucifixerunt ita plane i. tomo: " Damoscenus de iconoclastis in a dia: (Inquit) quod cum sanctis & veneratim dignis imagines cum ignominia traxissent, tunc in ministris honoris partes commiserunt, tum conseruent in igne, codēm, modo eis que in partibus erant deplite, partim aqua calida, partim calce, ardentib; obliterarent, huc ipse, sed pergit loquens Orientis Vicas: Hac autem cum perseruent ad avres p̄ficiapi Nacolias, & qui eiusdem erat cum illi opinione, impios Hebreos & Arabes mutati à Ecclēsia Dei, veluti Crucem Christi, reticundas reddiderunt.

Arbitror autem relatu dignum, vt & sanctitas revera audiat, quem finem ignauum iste & beneficium Hebreum habuerit. * Ex idem cum qui faciem p̄ficiator aveat, ultra annos cum dimidio nō vivit, in ignem q; eternum defecit. Postquam autem mortuus fuit, in pristinū ordinem & statum imagines restituta sunt. Filius autem illius Vladi nomine indignam Hebreo, tamquam interfēdiori patri, surpūmā morte bonitatem morti cōcepit. Ita & falsi variatio in diuinum primum accept. Sanctissimi Episcopos * Melchis dixit: Ego pavlos eram in Syria, quando Saracenos primi ipsi imagines subiicit, hoc tenens de his Nicōnō acta, quibus arguit eos qui ante Leonis Imperium id factum volunt, vt Cedrenus, cum non ante hunc annum idem Rex bathe- rius regnare cooperit.

Vidilli lector quibus gloriari possint antesignanis Iconoclastis, nempe Iudeis, & Saracenis, à quibus, &, proli dolor, in transfectum ac us ellī Leo Iauricus Imperator, de quo nec eodem anno post recensita illa de Giziido Aratum Regē, ita mox Theophane subdit: Percepta ergo amarā illā & iūcū, nequādū doctrina, Leo Imperator multū efficit eis nobū causā malorum. Porū cum inuenies indisciplinatioē in eo consentaneum quendā p̄ficer nomine, qui natū quidē de Christianū fuerat, sed captiuus in Syria duci, refugia fidei quā eis in Christianū refutū est. Aratum dogma solitari apparuit

Is ante tempus non multum ab illarum frēsū literis, quādām venient ab Empereoribus Constantino, ac rēs tempore confensum praeceps opinione honorata est, q; ex ordine litterarū quādām Imperatoris fautor in agni humi maij p̄ficiatur. Concordabat autem & Episcopus Nardus, quādām indeputatū operam dāns, confidens vita eterna & cura ipsa iniquitate huic rebūs getis. Theophane. Adversus illiā actionē quā Leoni p̄ficiant Imperator, j. exercitu hoc fecerunt, ante Leoni Imperium factum patet, certe fuisse eum non nisi sibi Leoni regere compulsa, atq; sc̄ris, quanto eiusdem Imperatoris post Hamerum, apparet, quādām octāvū eiusdem dēscēptum est. D'expansione flante, & alij. Eo dētempore, quo ipso in hanc lapsus blasphemā in Oriente Deum, Scōtia, in Iudā in Occidente Lundib; p̄ficiatur Rē Longobardū. De his autem concecut Dei infugia plena nocte in lucem prodī, quā temporis iniuria, celi tempestatis, aliquando penitus obliuione percūerat, fiduciam vendicata, hic opportunity loco dolerentibus amans, sic fe habent b.

Quando Leo occidit misere dūlēs se fusa
Schismatis in fovea ex rebus tamen Cœr,
Tunc ego regularis fatus " hi mās cōsidera thermā
Marmoriū pulchri Lembant Rex, atq; saluonē.
Sed Romanū properans p̄ficiamus deus q; qdā
Peruci atq; fato capi meā mālā fusa.
Sancti Anatolii fūrū tunc reciperit
Paterna de se dūs. Hanc impētus Christi
Præclaras in fundāre domum sub cōscie nostra
Tabernānde meū si tendens atq; apēlā
Voribus orū Dei fūrū p̄ficiēt
Quirēgū Angelos, cām qui cōtā p̄ficiat
Pac̄rēcēr ut crescat meā Catholiceira
Et templo concectūr fūrū Salomonis.

Hac in uitiatione & cultu xp̄ianū cōveniens op̄i.
S. Anatolij Persia martyris, quod superius Rāmā
dilectioē translatum audīt. Porū p̄s Rex dūmō
exarit, vt revertens eidem S. starū impētus
ecclēsia confixerit ac monasterium, dōcēt
iūmodi reperitur vetus inscriptio restante

In ecclēsa sancti Stephanū.

Eccē dominus dominū p̄ficiērū conditā tēta
Emicat & rāto fulget dōcētā māla
Marmora cui p̄ficiat dedit mājorē, cōsidera
Rāmā caput fūrū dōcētā quādām māla vēdo
Engē atq; fārū fārū p̄ficiat Lembant ad dālā
Te ius felicem clamabunt allā p̄pē aīo
Qui propria genē cōpīas armā cōspicēt
Hā titulus patriū amīsū dēneq; tātā.
De monasterio autem S. Anatolij si cōdēt
cōmentio habet inīterius in itālēs Regi oīo
q; suo loco dicēt.

I E S V C H R I S T I Annus 724.

GREGORI PAP. II. LEONIS I. AVR. IMP. Annus 724.

Antip.

A N N V S sequitur Redemptor se p̄ficiēt
gesimus quartus Indictionis septima, quo S. Bon-
acius Episcopus ordinatus a S. Gregorio Papa II. Vl-
redens in Germaniam fidem Christianū mārīcū
p̄pāguit, de quo illā ex eius dīscipulo Vlabilo lā-
rūm itaque litterarū auctoritatē p̄mūndū p̄fici-
sūm p̄ficiatur in Germaniam, vēnientes ab Cōrīcīm
ēcē sp̄pādūlū cōpōgnōtū Martellū, fērā fērā
Pontificā ētūtūlā sej, tās dīscīs & p̄ficiētā cōmō
dōlō amēntē, ad Cōtōrām (quos Hēllōs vocāt), p̄fici-
ētā p̄ficiētā cōpētā, regētē aīo, sed hoc
p̄ficiētā fūtū litterā ab eodem Cōrō nō dātūtā

Bon